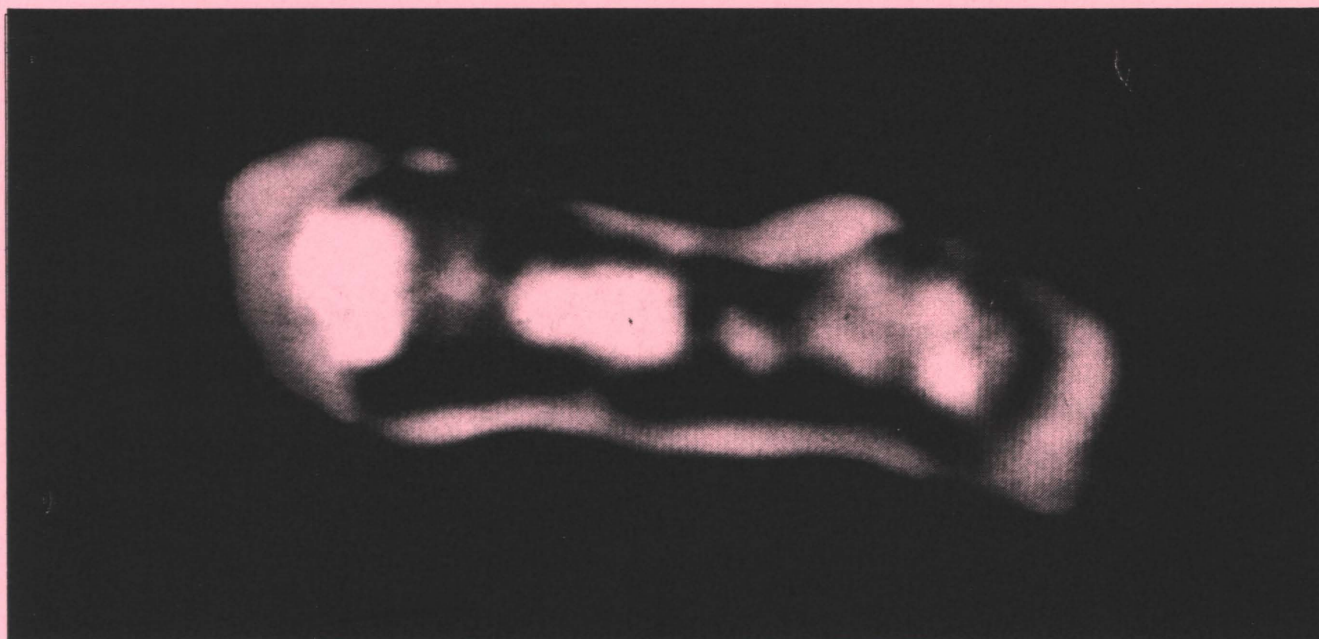

NÄR KONTAKT

MEDLEMSTIDNING FÖR VÄSTRA SVERIGES UFO-FÖRENING

ÅRGÅNG 5 NR 1 1994

I detta nummer:

**Inge Falks
bilder!**

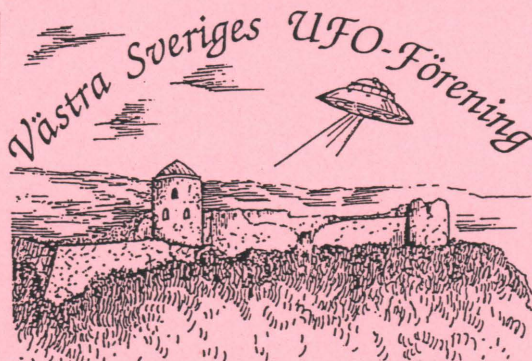
**Fallet med den
"döda fläcken"!**

**Närobbservation
vid Spekeröd!**

**"Triangel"
över Näsinga!**

med mera...

NÄRKONTAKT NR 1 - ÅRGÅNG 5
Spännande - Intressant - Lärorik!

Närkontakt är en tidning för medlemmar och andra intresserade av UFO inom västra Sveriges område, i huvudsak mellan Halmstad och norska gränsen samt alla mellanliggande platser.

Vill Du veta mer?
Vill Du arbeta aktivt?
Vill Du träffa andra UFO-intresserade?

Tag kontakt med din lokala förening!!

I redaktionen: Peter Larsson, Daniel Olsson och alla ni andra, som ser till att det blir en tidning.
Medlemsavgift för 1994: 150:-. Om du är under 18 år: 75:- Avgiften betalas på postgirokonto 38 74 40-1.

Redaktionen Västra Sveriges UFO-förening
adress: Peter Larsson
Dimvädersgatan 52
418 37 Göteborg

eller Daniel Olsson
Södra Ligården 55
425 30 Hisings Kärra

Telefon: Peter, 031-54 89 41, 031-96 09 81, alla dagar mellan kl 8.00 och 23.00.
Daniel, 031-57 31 17, 031-96 06 50, alla dagar mellan kl 16.00 och 22.00.

Du är välkommen att ringa oss!

Du medlem som vill hänga med och få tillgång till dom senaste nyheterna och dessutom få dom belysta på ett nyktert sätt !!!

Prenumerera på:

UFO-Aktuellt

organ för UFO-Sverige
och den enda rikstidning som på ett seriöst sätt belyser UFO fenomenet.

Innehåll

Redaktörerna har ordet!	3
Vid tangentbordet: Anders Persson	4
Triangel över Näsinga	5
Fallet med den "döda fläcken"	6
Observationer	7
Inge Falks unika bilder	8
Finns du, ET?	10
Närobservation vid Spekeröd	14

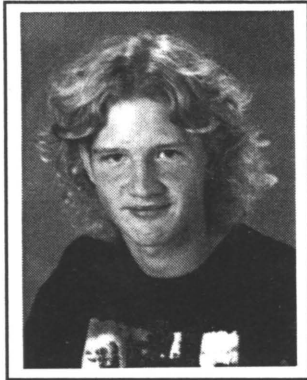
Alla medlemmar kan och bör vara medarbetare i vår tidning.

Vad vill ni läsa i vår medlemstidning?

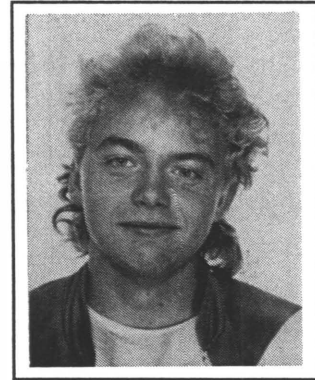
Tidningen ligger också i era händer. Vi vill ha åsikter från er. Har ni sett något?, Har ni läst något eller har ni hittat någon bra bok? Skicka gärna bokrecensioner eller urklipp, notiser och dylikt. Vi är tacksamma för allt vi kan få. Vi skulle också vilja ha färsk rapport som har inträffat i Göteborg med omnejd. Tveka inte, hör av er.

Hälsningar Daniel och Peter

Redaktörerna har ordet

Hej
medlemmar!

Nytt år, nya krafter. Vi skall försöka att ge ut fler tidningar i år. Vintern har inte varit speciellt händelserik. I detta nummer kan vi stolt presentera tre av Inge Falks bilder, och från Strömstadstrakten "Fallet med den döda fläcken". Även ett tack till Rune Ljungberg för din utmärkta sammanställning, mera sådant från er andra medlemmar.

Se till att komma på årsmötet för 1994 den 13 mars.

Nästa tidning kommer i slutet av april, deadline för nästa tidning: 31 mars. Ring om ni undrar över något.

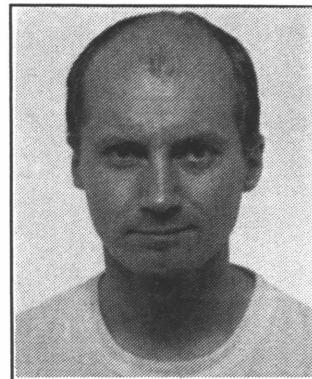
Daniel och Peter

Fältforskarkurs

Är du intresserad av att gå en fältforskarkurs? Vi har fått möjligheten att få ner en fältforskare till Göteborg om tillräckligt många är intresserade. Ring om du är intresserad:

Anders – 031-53 79 85
Daniel – 031-57 31 17
Peter – 031-54 89 41

Av
Anders Persson,
ordförande

TRIANGELVÅG?

När man hör ordet UFO förknippar man ofta detta med sk. flygande tefat även om ordet i sig står för något annat. Men även denna i sig felaktiga association är kanske på väg att ändras. I stort sett alla våra närbeskrivningar av UFO har innehållit beskrivningar av olika former av triangulära objekt.

Inge Falk:s fallbeskrivningar av triangulära objekt är långt från dom enda, faktum är att vi har en handfull närbeskrivningar av liknande objekt som setts av fler än ett vittne vid samma tillfälle. Beskrivningarna är av den arten att vi anser att det i princip bara finns två typer av förklaringar. Den första förklaringen är lögn, medveten eller omedveten, och den andra är att vederbörande har iakttagit mycket ovanliga objekt vars förklaring skulle vara mycket intressant att ta del av. Tidsmässigt sträcker sig dessa observationer sig från mitten av 80-talet och fram till nu. Intressant tycker vi är att det finns överensstämmelser av olika detaljer mellan några av observationerna. Man kan ju tänka sig att folk medvetet eller ej kopierar iakttagelser dom hört eller läst om och gör en egen variant av detta. Hur det ligger till med detta är det mycket svårt att bli klar över och man faller tillbaka på detta faktum att man ju aldrig kan bli säker över ursprunget av vad någon annan människa berättar för en.

Skall jag tillåta mig att ge uttryck för en känsla så skulle den i så fall bli att det är för många, i mitt tycke, sansade människor som skulle sysselsätta sig med att omedvetet eller ej fabricera ihop dessa historier med liknande innehåll för att man utan vidare skall kunna bortse från det. Innehållet i detta nummer kommer till en del att handla om dessa triangulära objekt både i form av vanliga fallbeskrivningar men också med en mera teknisk beskrivning som vi kanske är ensamma om.

Läs och begrunda !!

UFO – en skymt av det okända

Under ovanstående rubrik sändes det "ständigt" uppskjutna UFO programmet som senast skulle ha sänds i höstas. Materialet var blandat som det brukar vara i sådana här sammanhang och kända missuppfattningar (flygplansvingar) och feikar (Maier tefat) blandades med material som ytligt sett såg intressant ut. Där var scenen från Ryssland med publiken som plötsligt vände sina blickar mot en lysande prick i skyn och där var åldrade vittnen från Roswell krachen i New Mexico. Mmm... mycket hade man sett tidigare men visst ... återigen har man fyllt på förådet av gåtor och mysterier som man kan ligga och suga på någon kväll när inte sömnen vill ta en med till dom äkta drömmarnas land.

Debatten efteråt gav inget nytt, det var det vanliga replikskiftet mellan standardastronomen och ett par valda UFO-representanter (i det här fallet Clas Swahn och Boris Ljungqvist). Söt "neutral" representant var den här gången prästen och kändisen Ma Oftedahl som berättade om sina egna UFO-upplevelser.

"Triangel" över Näsinge

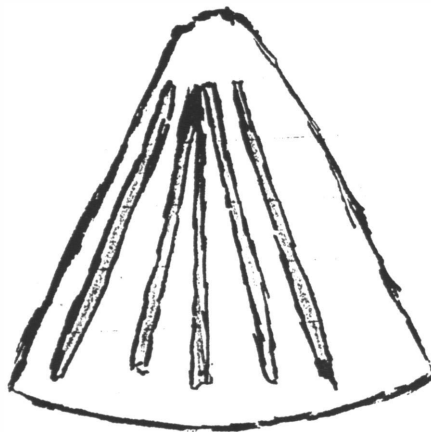
Klockan var kring åtta på kvällen den 13 okt när telefonen ringde. Det var Lisbeth Falk, hon är sambo med Inge Falk och hon berättade att hon strax innan hade sett en grönlysande sak som hängde över vägen ett stycke intill där dom bor. När hon gick ut för att titta närmare på det var det borta. Hon berättade vidare att hon stunden innan hade fått ett telefonsamtal från en bekant som bodde i närheten, han hade sett ett vitlysande objekt fara över honom. Men det som senare skulle visa sig bli en intressant observation, var ett samtal som kom tidigare på kvällen. Någon gång vid 17 tiden ringde en man som sade sig bo i trakterna intill Strömstad. Han hade sett något föremål snabbt svyscha förbi över honom. Jag fäste mig inte så mycket vid detta utan hänförde det till kapitlet diffusa rapporter. Ett par veckor senare fick jag höra att en person vi tidigare lärt känna och som bor i Strömstadstrakten, (samma man som hade storyn om den "döda" fläcken, sid 8) hade fått kontakt med detta vittne och fått hans berättelse. Vittnet bor med sin familj ganska ensligt på en bergsplatå ett par mil öster om Strömstad och berättelsen lyder som följer:

"Det var sent på kvällen och jag var ute och tog ett bloss. Plötsligt fick jag se något komma över mig där jag stod. Jag hann just bara titta upp och följa det med blicken under ett par sekunder innan det var borta. Även om tiden var kort så hann jag med att registrera några detaljer. Objektet var triangulärt och det hade några slags lysande ränder i "V"-form undertill. Ränderna lyste ungefär som lysrör i blå-lila färg."

En vecka senare, och nu är vi framme vid den 13 okt, kommer nästa händelse. Han stod i vedboden invid huset när han fick en konstig känsla i kroppen som han uttrycker det. Han tyckte det kändes som om något for fram ovanför honom samtidigt kom en känsla av upprymdhet och en vilja att meddela sig med någon. Han ringde

en bekant som är boendes i Strömstad och är intresserad av div. fenomen. Genom honom fick han numret till Inge Falk. Inge var inte hemma, men han fick i stället tala med Lisbeth som jag tidigare talat om. Efter samtalet gick han ånyå ut och fick då se ett intensivt ljussken upp mot skogen i riktning upp mot ett berg. Ljuset tycktes spela fram och tillbaka där det befann sig bakom några träd. Han hörde också något slags ljud, ett slags "hummande". Han ringde nu återigen upp sin bekant i Strömstad. En halvtimme senare var han på plats och kunde också se ljuset men som nu hade minskat i intensitet till ett gulaktigt sken. Dom stod och tittade på

Kurre 19/11-93

detta en stund innan dom gick in och tog en kopp kaffe. Det är ganska besvärlig terräng och av olika orsaker kom ingen av dom sig för att gå upp på berget för att ta reda på vad ljuset hade för ursprung. Den bekante åkte efter en stund hem till sig. Efter en stund kom hans fru hem från sitt arbete och ytterligare en stund senare började han höra ljudet igen men nu mycket starkare. Det tilltog i styrka och till slut var det som om väggarna vibrerade i takt med ljudet. Han gick då ut för att se vad det var som

orsakade ljudet och fick då se ett stort lysande vitt sken röra sig på låg höjd över honom. Objektet tycktes gå i någon slags bågliknande bana över honom. När han kom ut hade objektet just hunnit passera över huset och han såg det därför snett bakifrån. Objektet hade ganska diffusa konturer men en stark minnesbild är att det hade som han uttrycker det "en stor bred rektangulär akterramp". Han kallade på frun som också fick se det men hon uppfattade "akterrampen" mer som rund. Ljusskenet försvann snart bortom horisonten tillsammans med ljudet. En sak som man kan fundera över var att när han senare var uppe på berget på den plats som han såg ljusskenet från, så fann han en trekantig flat sten. Vi var på platsen några veckor efter händelsen för intervju och rundvandring. Vi tittade då på stenen vars storlek var ca: 1/2 m i sidan och ca: 1 dm tjock. Den låg tillsammans med ett par mindre stenar men annars fanns det inga liknande stenar i närheten. Av ytan kunde man bedöma att den troligen hade legat där under åtminstone några tiotal år. Enligt uppgift fanns det ett skrapmärke på berghällen strax efter händelsen men detta kunde ej bedömas, mycket p.g.a av att det stenspulver som skulle ha funnits kvar hade sköljts bort av regnet. Vi har talat med den bekante från Strömstad och han har bekräftat att han såg ljuset genom skogen. Ljuset var inte stabilt utan ökade och minskade i styrka under observationen. Han hade ingen direkt förklaring till det han såg och ville gärna gå och kolla men ansåg inte att han var rätt klädd för ändamålet.

Det kan tilläggas att han inte kan minnas att han hörde något som helst ljud i samband med ljuset. Tiden medgav inte en "rundknackning" i trakten och det är ju några mil att köra men vi planerar att göra detta vid senare tillfälle.

Handläggare: Anders Persson

Fallet med den "döda fläcken"

Några km norr om Strömstad bor en familj som har levererat följande story: Det var kring midnatt den 2 okt. -92 när sonen var ute och rastade hunden. Hunden reagerade plötsligt på något inifrån skogen. Från ett skogsområde alldeles intill hörde han plötsligt några ljud som han inte kunde identifiera. Hunden reagerade mycket kraftigt och sprang gnyende till huset och vägrade sedan att lämna detta. Pojken blev något illa till mods och vågade inte själv gå in i skogen för att se vad det var som skrämde hunden. Han provade med att slänga in en sten för att se om det var något djur som fanns därinne. Det blev dock ingen reaktion och han gick då in för att hämta fadern. Även han blev illa till mods då han såg hundens reaktion. Hunden vägrade fortfarande att lämna huset. Fadern gick i alla fall in en bit mot skogen och slängde även han in en sten så långt han kunde. Som en

reaktion på detta hörde han nu några korta gälla ljud som han först försökte associerade till ett djur, typ en räv som tar en hare. Men det påminde mer om något slags kommando-ord. Strax därpå såg han ett ljussken upp mot den svarta himmeln, plötsligt i trädtopps-höjd var det som en fotoblixt brann av och något som försvann bort med oerhörd hastighet. Allt var över på några korta sekunder och lämnade ett par lätt skakade människor kvar. Fyra månader skulle det gå innan dom upptäckte något på den plats i skogen där dom hörde ljuden och såg ljuset. Det hade börjat bli vår och gräset började bli grönt. Fadern hade då från husets balkong upptäckt att det fanns en brun fläck på en öppen plats en bit in i skogen. Då han kom fram upptäckte han att det fanns en fläck i storleksordningen 8 x 10 meter som tycktes helt död. Där som tidigare växte fullt med ormbunkar växte

nu ingenting. Efter att ha granskat marken en stund upptäcktes även tre stycken, triangulärt placerade, små (ca: 3x4 dm) fördjupningar i marken som om något hade pressat samman jorden under stort tryck. Prover av jorden har tagits och lämnats in till lab. för test av näringsvärde, men uppvisar normala halter av näringsämnen (tester av gifter har däremot ej tagits p.g.a kostnader). Radioaktiv strålning har kollats med geigermätare utan att man kunde notera någon förhöjd strålning. Under sensommaren har det börjat komma upp lite växter här och var inom fläcken, men den syns fortfarande mycket tydligt. Vår kommentar är att vi inte har kunnat ge någon förklaring till det skedda utan historien får stå för sig själv. Vi tycker dock det kan vara av intresse att veta att familjen redan innan var UFO-intresserad och haft olika upplevelser på andra platser innan detta.

Handläggare: Claes Axstål

OBSERVATIONER

Äldre fall inkomma under hösten -93

Obs. datum: jan 1979
Tidpunkt: ca: 23.00
Obs. plats: Vägen mellan Hamburgsund och Fjällbacka

Vittne körde i bil norrut mot Fjällbacka i en ljuslackerad personbil. Han blev varse ett orangefärgat ljus som speglade sig i motorhuven. Ljuset växte så småningom i styrka så mycket att han tillslut kunde läsa en tidning i skenet. Han tittade nu ut genom rutan och fick se ett orangefärgat halvklot i vars periferi det liksom spelade eller flammade i olika färger. Ljuset från det var direkt bländande och storleken bedömdes till mellan 20 och 40 meter.

Objektet befann sig i trädtopphöjd bakom ett skogsparti snett till höger i färdriktningen.

En passagerare iaktog också fenomenet. Bilen körde nu ned för en backe och objektet försvann bakom skogen. När bilen kom fram så man kunde se skogen från andra sidan var objektet borta. Objektet sågs i riktning norrut och vittnet framförde idén om att det kanske var solen som syntes via speglingar i atmosfären.

Tidningen Bohuslänningen hade en notis från en dam boende i Fjällbacka som hade gjort en liknande iakttagelse samma natt.

Handläggare: Anders Persson

Obs. datum: okt 1993
Tidpunkt: ca: 16.30
Obs. plats: väg 5 km norr om Kungälv

Passagerare i bil som var på väg norrut såg tre gul-vita ljus på himmelen. Ljusen påminde inte om strålkastare utan mer som upplysta fönster. Ljusen låg på linje och tycktes följa i bilens färdriktning. Efter att ha följt ljusen en kort stund sloknade plötligt dom yttre två ljusen och sedan även det mittersta. Vittnet såg dom sedan inte mer.

Handläggare: Anders Persson

Obs. datum: april 1993
Tidpunkt: Kvällen
Obs. plats: R45:an söder om Nylöse

Två personer färdas i bil söderut när dom får se ett antal bilar som står stilla på ömse sidor om vägen. Nästan samtidigt får dom se tre stycken lysande objekt som ligger på en vågrätt rad. Varje objekt i storlek av en framsträckt tumnagel. Dom stannade sin bil och iaktog objektet i ett par minuter. Objektet började därefter att röra sig helt simultant och ryckvis åt sidan. Efter tre "framryckningar" försvann objektet söderut längs älven.

Handläggare: Claes Axstål

Obs. datum: Början av juli 1992
Tidpunkt: Mitt på dagen
Obs. plats: Majorna, Göteborg

En kvinna satt på sin balkong och solade. Då fick hon se ett metallgrått föremål, stort som en helikopter, sakta närma sig huset. Inget ljud hördes. Föremålet var jämntjockt, något kantigt. Föremålet stannade 15 meter ovanför huset. Försvann sedan rakt upp.

Handläggare: Claes Axstål

Obs. datum: Från 1982 och tidigare
Tidpunkt: Kvällen
Obs. plats: Bergsjön, Göteborg

Tre pojkar var på väg upp i trapphuset när de hade lekt färdigt. Då kände sig den ena pojken tvungen att titta upp. Han såg då en prick som rörde sig. Han tittade up en gång till och fick då se en stor lysande skiva över hustaket. Den var belyst som en halvmåne. Trots att det var mörkt ute såg pojken att skivan var klotformad.

Handläggare: Claes Axstål

Inge Falk

LILLA EDET

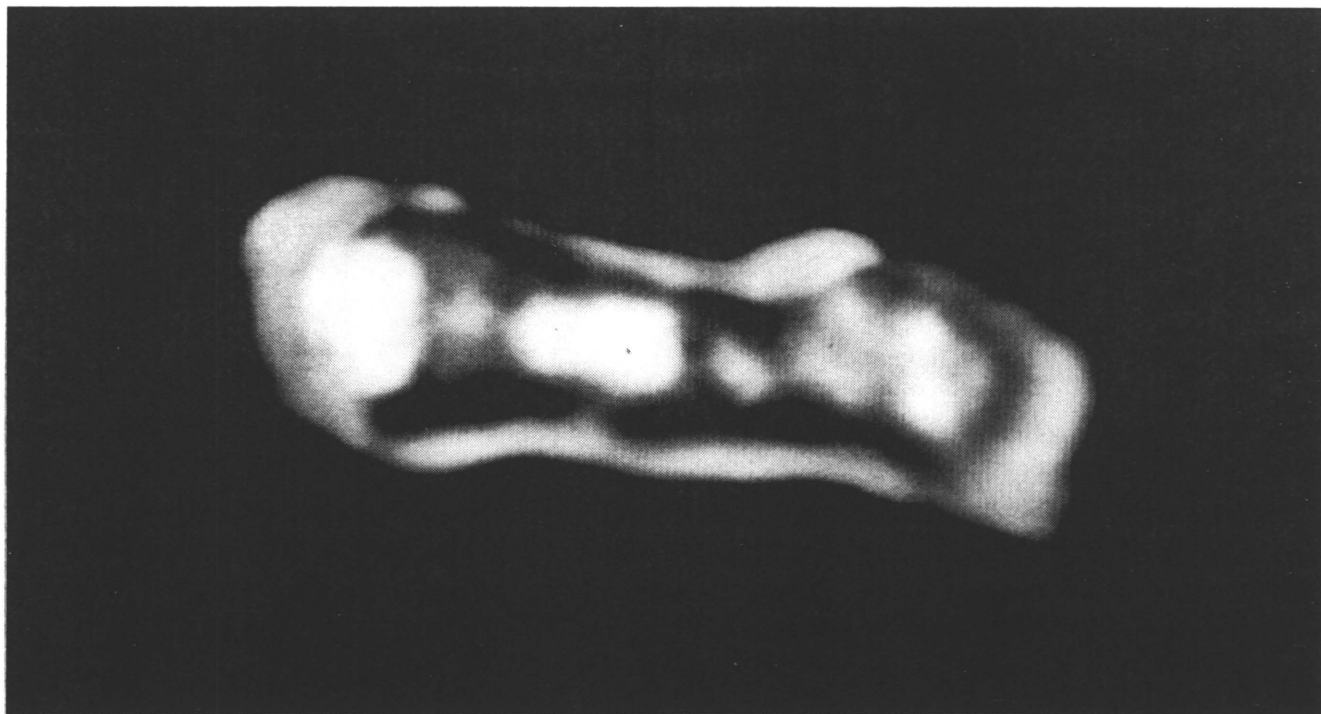

Bild 1. Bilden skall visa ett triangulärt objekt sett från sidan. Den ljusa delen till vänster är fronten eller spetsen på triangeln. De två mörkare partierna på sidan skall representera inbuktningar på objektet. Dom ljusa partierna kan öka i intensitet och "växa" ut för att till slut täcka hela "ytan". Ljusintensiteten kan sedan växa ytterligare så att det bildas ett lysande skikt som till slut kan "bädda" in hela objektet. Ett exempel på detta kan ses på bild 2.

Kommentarer kring Inge Falks bilder

Som vi berättade i förra numret så finns det en del bildmaterial från trakterna kring Lilla Edet. Majoriteten av bilderna stammar från Inge Falk vars bilder i likhet med dom flesta andra, är mycket diffusa uppteckningar, men – Inges kommentarer kring bilderna är klart intressanta och av en art jag inte har läst eller hört från någon annan.

Inge påstår ju sig ha sett flera av dessa objekt på mycket nära håll och har då gjort en del iakttagelser av olika saker i objektens beteenden.

En sådan iakttagelse är objektens förmåga att avge strålning i det synliga ljus-spektrumet. Ett objekt kan å ena sidan uppträda i princip helt "nedsläckt" eller vara så "upptänd" att man

svårigen kan skönja dom ursprungliga konturerna av objektet. Det finns sen en mängd mellanstadier mellan dessa ytterligheter.

Vi kan exemplifiera det med en beskrivning av en enskild observation. Han såg vid ett tillfälle ett triangel-format objekt där man bara såg ljuspunkter samt några lysande ränder på olika delar av ytan. Plötsligt började ränderna öka i intensitet och samtidigt bli bredare. Till slut var objektets hela yta lysande.

En del objekt kan avge så intensiv ljusstrålning att det hela blir som en lysande boll. En tolkning han har är att luften kring objektet joniseras på något sätt och att den som följd av detta börjar avge ljus.

Han säger sig sett objekt som gjort extrema hastighetsförändringar både vad gäller acceleration och retardation, där då den omgivande auran av ljus har svajat bakåt vid accelerationen och tvärtom vid inbromsning!!

Han har vid flera tillfällen sett objekt plötsligt släcka och även lika plötsligt tända sig. Vid tillfällen när han videofilmade detta har han fått in vad som vi tolkar som elektromagnetiska pulser i ljuddelen på kameran.

Vi visar här ett antal bilder med vidhängande kommentarer och det är som vanligt upp till var och en att värdera och tolka det efter förmåga.

Text: Anders Persson

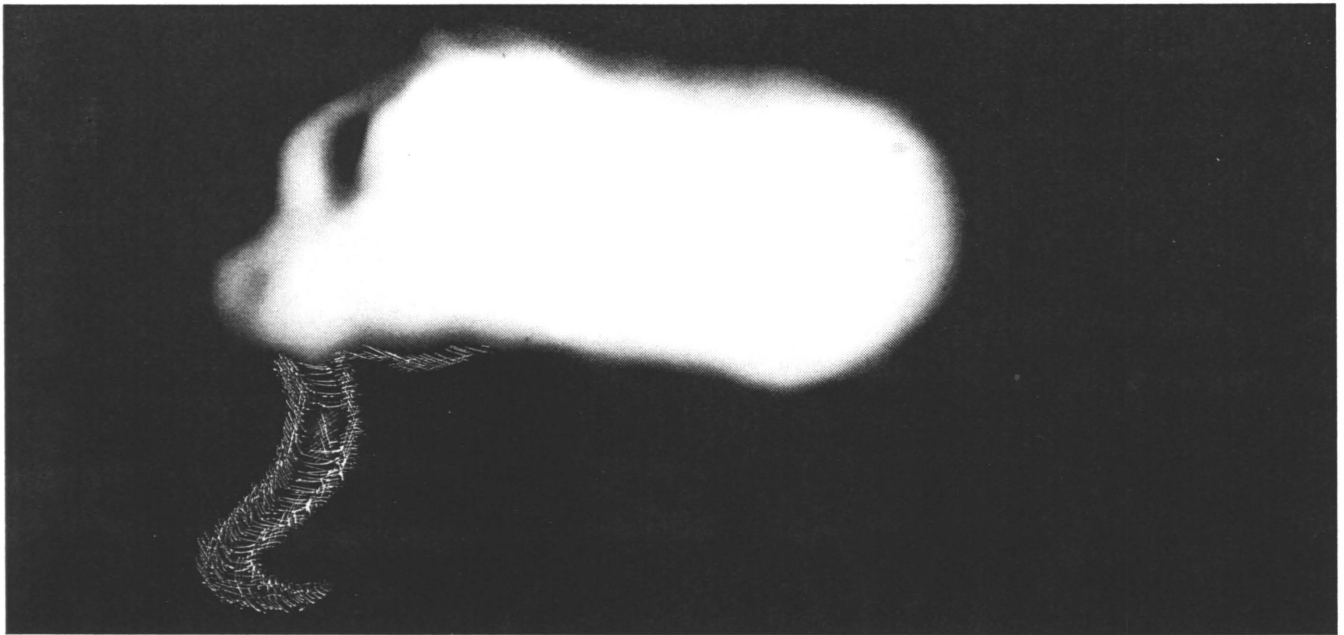

Bild 2. Denna bild ska återigen visa ett triangulärt objekt men denna gång sett snett underifrån. Objektets undersida är helt mörk och kan bara anas. Till vänster syns en något mörkare slinga (i verkligheten röd), detta skall representera aktern. Det som ser ut som en krok längst ner skall vara ena hörnet och strax ovanför finns andra hörnet. Halva det övre hörnet syns dåligt p.g.a att det delvis är "upplyst" och övergången från "botten" till "sida" syns ej. Av den vitlysande delen utgör sidans höjd ungefär 1/3 del, resten är ett lysande gas (ev. joniserad luft) skikt. Detta lysande gasskikt skall i samband med hastiga accelerationer och retardationer ha setts "svaja" bakåt resp. framåt !! (Vi har varit tvungna att förstärka konturerna på "kroken" eftersom den syns dåligt i svart/vitt).

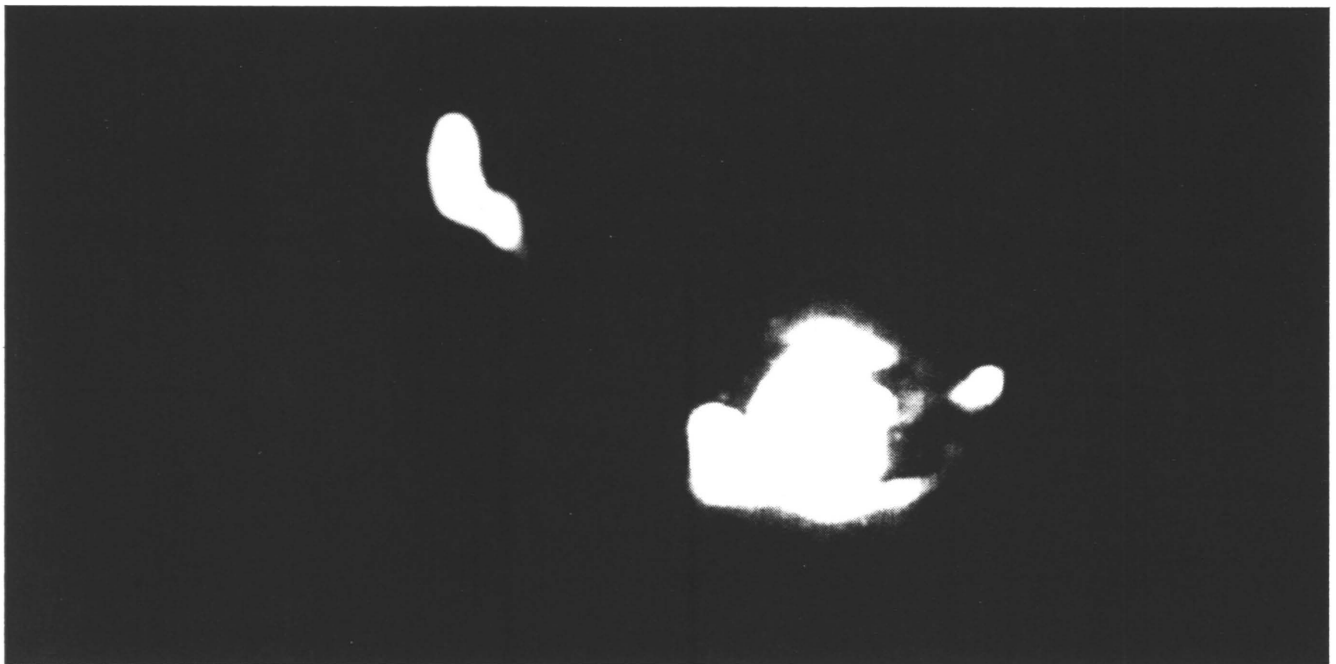

Bild 3. Objekten skall ofta ha observerats med att skjuta ut något som ser ut som ett slags plasma. Denna bild skall visa ett exempel på detta. Från det vitlysande objektet mitt på bilden har det just skjutits iväg något snett upp till vänster, som vi i brist på annat kan kalla för plasma. Plasmata som kan skjutas ut åt flera håll och ibland på samma gång, rör sig ofta i en kastbågig bana som uppskattningsvis kan sträcka sig flera hundra meter som mest. På bilden är plasmata vitt, men olika färger på plasmata kan också förekomma. Tilläggas kan att plasmata alltid har hunnit slockna innan det nått marken.

Finns du, ET?

Av Rune Ljungberg

Bilden av universum har drastiskt förändrats bara på några årtionden liksom kunskaperna om livets byggsstenar och hur galaxer och planeter formats. Edwin Hubble (rymdteleskopet Hubble är uppkallat efter honom) upptäckte 1930 att universum expanderar. Det var Hubble som framförde teorin om ett begynnelse Big Bang som numera har blivit allmänt accepterad. Det bevisar att även om universum är gammalt så har det inte alltid existerat. Det måste ha funnits en begynnelse och därmed också en början på själva tiden. Den stora smällen beräknas ha skett för 15 miljarder år sedan då ursmällen lösgjorde den förtätade energi ur vilken materien uppstod.

Big Bang-uppfattningen hade i början många kritiker. De hävdade att universum var en statisk företeelse. Oförändrad i alla tider. Ända fram till 1960-talet var det strid om vilket som skulle gälla. Med den teknik som finns idag kan vi konstatera att universum expanderar med stor hastighet. Beteckningen Big Bang myntades 1948 av den brittiske kosmologen Fred

Hoyle som var en av motståndarna till expansionsterorin och var ägnat som begabberi.

KOSMOLOGINS GYLLENE TIDSÅLDER

1978 års Nobelpris i fysik tilldelades amerikanerna Arno Penzias och Robert Wilson för att de upptäckt den kosmiska bakgrundsstrålningen. Uppmärksamheten hade de gjort år 1965, ett år som kan betecknas som inledningen av ännu ett nytt skede inom rymdforskningen. Den kosmiska bakgrundsstrålningen var nämligen en viktig del i de bindande bevis för att ursmällen hade ägt rum.

MIKROVÅGORNAS VÄRLD

De flesta av oss jordmänniskor har säkert under klara månljusa nätter stått och beundrat himlavalvets glimmande praktfulla ljus som vi kallar stjärnor. Det ljus vi ser är dock bara en bråkdel av det ljus som i verkligheten

finns i universum men som inget mänskligt öga kan se utan hjälpmedel.

Ponera att du ägde ett par "magiska" glasögon som kunde ställas in för att se himlavalvets, för dina ögon, osynliga ljus. Du rattar in mot det ultraviolette ljuset. Då skulle månen börja blekna samt de flesta av stjärnorna för att till slut bli knappast skönjbara. Istället skulle stjärnorna börja blinka där förut inga var synliga. Några av dem skulle var omgivna av dimmiga vita moln. Detta är rymdens ultraviolette ljus som avges av mycket heta stjärnor. Samma ultraviolette strålar som kommer från vår egen sol och ger solbränna.

Om du ändrar inställningen till röntgenstrålar försvinner alla familjära riktmärken, kvar blir små prickar med intensivt ljus som markerar ställen där stjärnor uppslukar andra stjärnor och där heta gaser strömmar ner i svarta hål. När materia upphetas till miljoner grader avger den röntgenstrålar. Du skruvar vidare på dina inställningar och kommer till gammastålarna. Då blir hela rymden helt

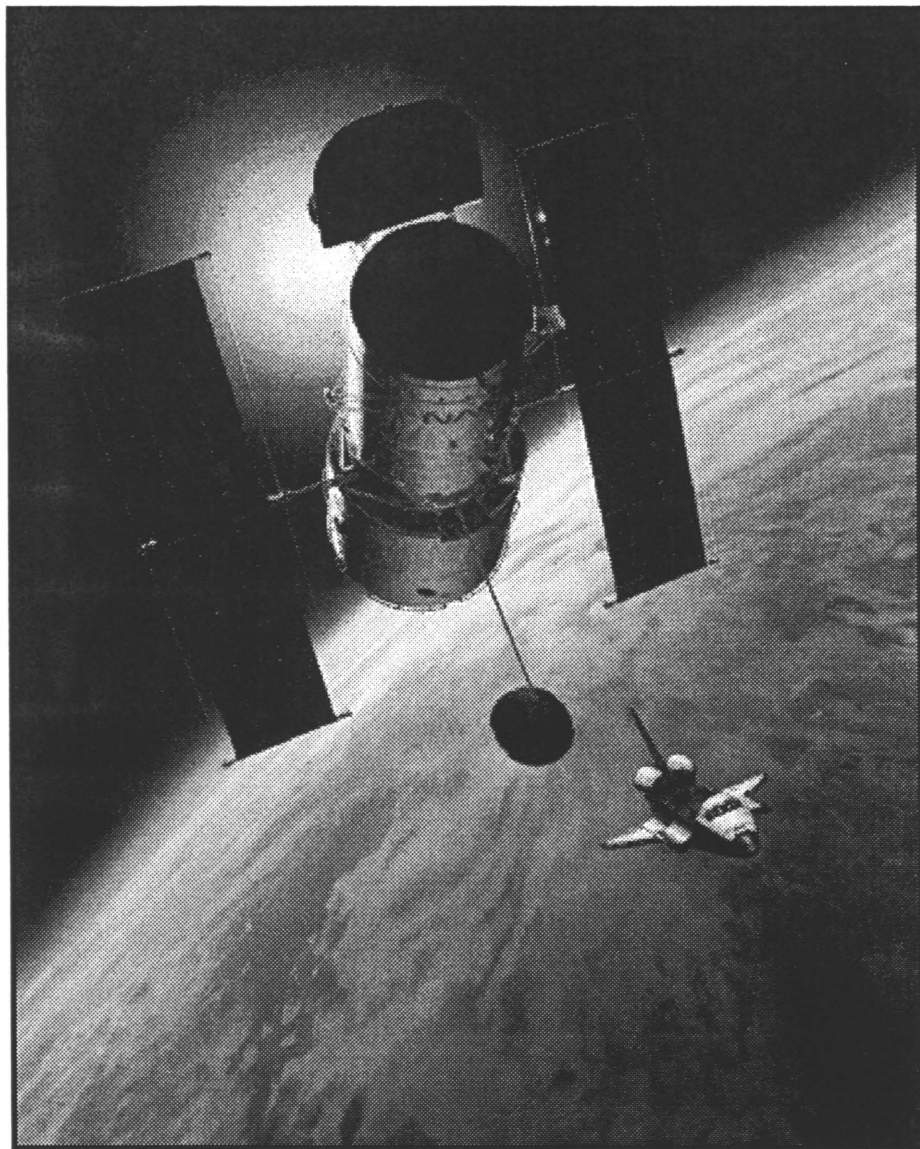
plötsligt svart. Efter en stund ser du en avlägsen intensiv blix. Det blir en lång väntan innan nästa blix kommer, kanske dagar i sträck innan du ser ännu en blix och då från en annan del av rymden. Astronomerna kallar dem för gamma ray busters och förmodar att det är en indikation på ytterst våldsamma företeelser i universum som ännu inte kan förklaras. Efter gammastrålarna finns det ingenting mer att se annat än mörker så vi går tillbaka till röntgenstrålarna, ultravioletterna och till för det mänskliga ögat synliga himlavalvet med familjära objekt som måne och stjärnor men vi stannar inte där utan går vidare till den andra sidan där vi nu kan se det infraröda ljuset.

Även människor avger infrarött ljus som gör det möjligt att "se" nödställda dolda under sammanstörtade byggnader. Månen är fortfarande synlig men glöder endast svagt från sin egen inre hetta. Skyn är full av matta glöd från slocknande stjärnor men vi ser också stjärnor i vardande fortfarande insvepta i de gasmoln från vilka de bildas. Du lämnar det infraröda och går vidare till mikrovågorna, samma typ av ljus som används till radar och för att värma upp mat i mikrovågsugnar. Nu händer något märkvärdigt. Hela rymden flödar av ljus, inte bara en del utan allt. Från horisont till horisont strålar ett pärlvitt ljus. Det är som om du befann dig på insidan av en glödlampa. Vad du ser nu är den kosmiska bakgrundsstrålningen från vad som kallas Big Bang. Det är mer energi bunden i dessa kosmiska mikrovågor än det sammanlagda ljuset från alla synliga stjärnor i rymden. Denna strålning utgör 99 procent av all ljusenergi som i denna stund flödar genom universum. I ett annat perspektiv är det också skapelsens äldsta "fossil" som har rest genom rymden i 15 miljarder år. Ett avtryck av universum som det såg ut kort efter Big Bang.

I mikrovågornas värld kan forskarna se en ögonblicksbild av hur universum såg ut i skapelsens allra första miljondels sekund.

GUDS ANSIKTE

Vad hoppades då de kosmologiska forskarna på att finna genom att studera denna "fossil" från universums begynnelse. Jämnheten tycktes konstant och motsade teorin om att galaxer skapas genom att materia klumpar sig

Hubble Space Telescope – HST

samman för att bilda solar och planeter. Det var inte förrän 1989 då NASA sände upp satelliten COBE som det började hända saker. Det tog dock två år innan de känsliga instrumenten ombord på COBE 1991 registrerade en krusning i jämnheten som kunde identifieras som att materia klumpade sig samman för att bilda en ny galax. Kosmologerna kunde andas ut. Deras teorier hade visat sig hållbara. Forskaren George Smoot lät i upphetsningen undslippa sig att COBE sett guds ansikte och det var under den devisen som nyheten gick ut över världen och skapade något av hysteri ibland massmedia. Cosmic Background Explorer (COBE) hade burit med sig tre känsliga instrument. Far Infrared Absolute Spectrophotometer (FIRAS), en förbättrad version av samma instrument som tidigare sänts upp med ballong och Diffuse Infrared Background Experiment (DIRBE) samt Differential Microwave Radiometer (DMR) också ett förbättrat ballonginstrument. Det

var tre experiment som skulle utföras. NASA's tekniker kallade, säkert med all rätt, sitt eget arbete för det fjärde experimentet. COBE gick till väders i november 1989 till en kostnad av 60 miljoner dollar och med en byggtid som kan räknas i 1.600 personår. (Det kan nämnas att före COBE, redan 1983, hade NASA sänt upp en föregångare, Infrared Astronomical Satellite, IRAS) året efter COBE, i april 1990 var det dags för 2 miljarder dollar teleskopet Hubble att ta plats i rymden som NASA's öga ut i det oändliga universum.

DE NYA KUNSKAPERNA.

Vad har då hänt inom kosmologin under bara de senast tio åren? Som framgår har det skett en enorm satsning på rymden. Några militära motiv kan inte längre skönjas sedan sovjetstatens fall men det är tydligt att

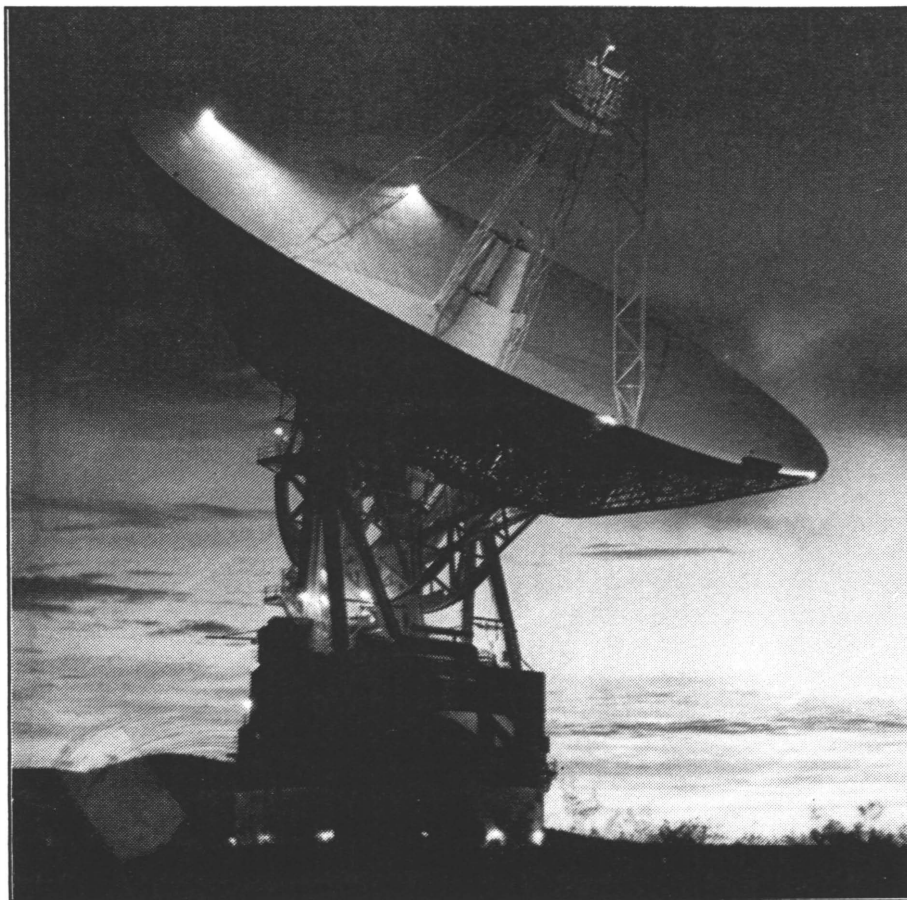
kosmologerna och andra fått blodad tand främst genom nya insikter om universum. Trots att ingen ännu lyckats påvisa att det finns en enda planet i vår galax Vintergatan som har samma livsbetingelser som vår egen, hävdar seriösa forskare att det måste finnas. Det är de nya kunskaperna om rymden som lett fram till denna slutsats. De rön som alla dessa bokstavs-kombinationer som COBE, FIRAS, DMR, DIRBE för att nämna några få fört ner till jorden har skapat en anorlunda bild av universum som fått forskarna att tänka om i många stycken.

HUR OCH NÄR SKAPAS PLANETERNA?

Planeterna uppstår på samma gång som när stjärnorna eller solarna formas. När planeterna svalnat tillräckligt uppstår liv om betingelserna medger. I kosmiska gasmoln finns de molekyler som utgör livets byggstenar och de förs genom meteoriter till planeterna. Det finns uppskattningsvis 400 miljarder solar enbart i vår galax Vintergatan. Nästan 10 procent av dessa liknar vår egen sol i komposition och ålder vilket betyder att det finns 40 miljarder möjligheter att liv uppstått på någon planet som liksom vår egen jord kretsar kring en av dessa solar. Det är satelliten IRAS observationer som ligger till grund för uppgifterna om mängden solar som finns i vår galax. Någon planet har inte upptäckts men det är uteslutet att det inte finns en enda planet bland 400 miljarder solar så planeterna behöver inte ses, vi vet att de finns. Om endast 10 procent av solarna har planeter så finns det fortfarande 40 miljarder chanser till liv på någon av dem. Går vi ner till 10 procent av de 40 är det fortfarande kvar svindlande 4 miljarder möjligheter. Oddsden kan sträckas ytterligare till en på miljonen vilket ger 4.000 möjliga civilisationer i vår galax. Föredrar man en på 10 miljoner kan det finnas 400 grannar.

KOMMUNIKATIONER

Universums mikrovågor har visat sig överlägsna som kommunikationsmedel i världsrymden beroende på ljusets unika vågrörelse/partikelnatur som vetenskapen ännu saknar namn på. Ju kortare våglängd desto större energi i partikel-fotonerna. Det fina i kråk-

NASAs 70-meters-teleskop i Goldstone, Kalifornien

sången är att dessa "nästan tysta" frekvenser också är störningsfria. Det är denna insikt som har gjort att kosmologerna nu söker efter intelligenta signaler på helt andra frekvenser än tidigare. Hur skall man då kunna identifiera en intelligent signal bland 400 miljarder möjliga solsystem i vår galax från de radiovågor som samtidigt helt slumpmässigt utan styrning av intelligens ständigt avges från källor i rymden och på jorden. Även om en intelligent signal kan identifieras på en oscillator genom sitt karaktäristiska svängningsmönster så är det givetvis under förutsättning att man finner signalen bland de triljoner och återtriljonerfrekvenser som sökningsområdet omfattar. Men även det problemet har lösts. Den sedan födseln blinde fysikern Kent Cullers har programmerat en mjukvara för superdatorer som gör att datorn begåvas med en nästan mänsklig eftertanke som gör att den reagerar på även misstänkt intelligenta signaler i ett knappt urskiljbart brus. Det är främst utomjordingarnas konversation med varandra som kosmologerna hade tänkt sig att identifiera som bevis på att de existerar. Principen för TV-sändningar är densamma också utanför vår jord så det är fullt möjligt att vi

i framtiden kan ta emot videosignaler från främmande världar. En viss J.P. Morgan var den förste som år 1899 finansierade ett projekt i Colorado, USA, som gick ut på att medelst en kraftig radiosändare försöka nå kontakt med utomjordingar. Sedan dess har tanken på att nå ET inte lämnat forskarna någon ro. Men att öppet visa sitt intresse kunde få grava konsekvenser för karriären.

NASA-SETI PROJEKTET

När Frank Drake 1959 begärde att få använda den amerikanska regeringens nybyggda radioteleskop i Green Bank för att söka efter signaler från utomjordingar väckte detta bestörtning även bland hans närmaste vänner som altruistiskt nog alltid haft överseende med denna vildhjärnas egenheter. Mot alla odds tilldelades Drake 200 timmars observationstid vid Green Bank-teleskopet. Det skulle ta närmare tjugo år fram till 1978 innan tanken på ET hade genomsyrat själva NASA till den grad att man i det årets budget inkluderade ett anslag till ET-projektet vilket fick den amerikanska kongressen att protestera. Se-

nator William Proxmire tilldelade NASA ett nedsättande kalkonpris (Gyl-lene Skinnen) avsett att förhåna de som slösade skattebetalarnas pengar på onyttiga projekt. Som om denna åthutning inte var nog gjordes ett tillägg 1981, i beviljningsförfarandet, som förbjöd NASA att använda de ekonomiska anslagen till att stödja forskningen efter utomjordingar. Politikerna hade sagt sitt, men det skulle visa sig att så enkelt var det inte, att genom indragna anslag spola den fantasieggande tanken på att komma i kontakt med ET. Det skulle visa sig att NASA med sitt ET-projekt hade många vänner. På initiativ av författaren Carl Sagan bildades The Planetary Society som på 18 månader växte till 100.000 medlemmar med en budget på 2 miljoner dollar. 1982 cirkulerade Sagan en vädjan till all världens forskare att ge sitt moraliska stöd för ett fortsatt SETI-projekt. Mer än 50 prominenta vetenskapsmän alla kategorier skrev under. Samma år gjorde en panel av forskare ett uttalande i frågan där de enhälligt konstaterade. "Intelligenta organismer är lika mycket en del av universum som stjärnor och galaxer. Det är svårt att föreställa sig en mer spännande astronomisk upptäckt, eller en som skulle ge ett större intryck på människans föreställningar, än uppenbarelsen av utomjordisk intelligens."

Skaparen av ET-filmen, Steven Spielberg, donerade 100.000 dollar till stöd för forskning kring sin egen spektakulära fantasiprodukt. Search for Extra Terrestrial Intelligence (SETI) med backning från NASA bildades officiellt redan 1988 trots fortsatt motstånd från politikerna i den amerikanska kongressen. Denna utveckling

måste ses från bakgrunden av den ständiga ström av ny data som strömmade ner från rymdbaserade instrument till NASA's superdator. Siktet var inställt på att SETI-projektet skulle vidareutvecklas med eller utan kongressens välsignelse. Det kan tyckas ett djärvt steg av NASA, men det vill mycket till för att rubba rymdmastodonten. 1990 försökte senator Silvio Conte stoppa NASA's budget till SETI med orden: "Naturligtvis finns det avancerade civilisationer ute i rymden men vi behöver inte lägga ut sex miljoner dollar detta år för att få bevis på att dessa kanaler existerar. Vi behöver bara 75 cent till att köpa en veckotidning i en kiosk." Med sådana argument från sina motståndare var det inte så anmärkningsvärt att NASA till slut befanns stå som segrare 1992 med en av amerikanska kongressen godkänd budget till SETI på 100 miljoner dollar för att under tio års tid försöka spåra ET.

MAGISKA FREKVENSER

Den 12 oktober 1992 kl. 15.00 startade programenligt NASA-SETI-projektet. Under enbart de första timmarna utfördes lika mycket arbete som tidigare gjorts i samband med forskning efter ET. Radioteleskopen söker i den "tysta" delen av radiospektrum som ligger mellan 1.000 och 10.000 megahertz, eller 1 miljard till 10 miljarder perioder per sekund. Datorena utför 100 miljarder beräkningar per sekund i sitt sökande efter en frekvens som har det karakteristiska mönster av en intelligent signal. Samtidigt sorteras ovidkommande signaler bort. Detta betyder

att 15 miljoner kanaler analyseras per sekund, vilket kan tyckas mycket, men är i själva verket, endast en droppe bland Vintergatans mikrovågor. Framtiden får utvisa om dessa "magiska frekvenser" kan ge

mänskligheten en indikation på utomjordisk intelligens.

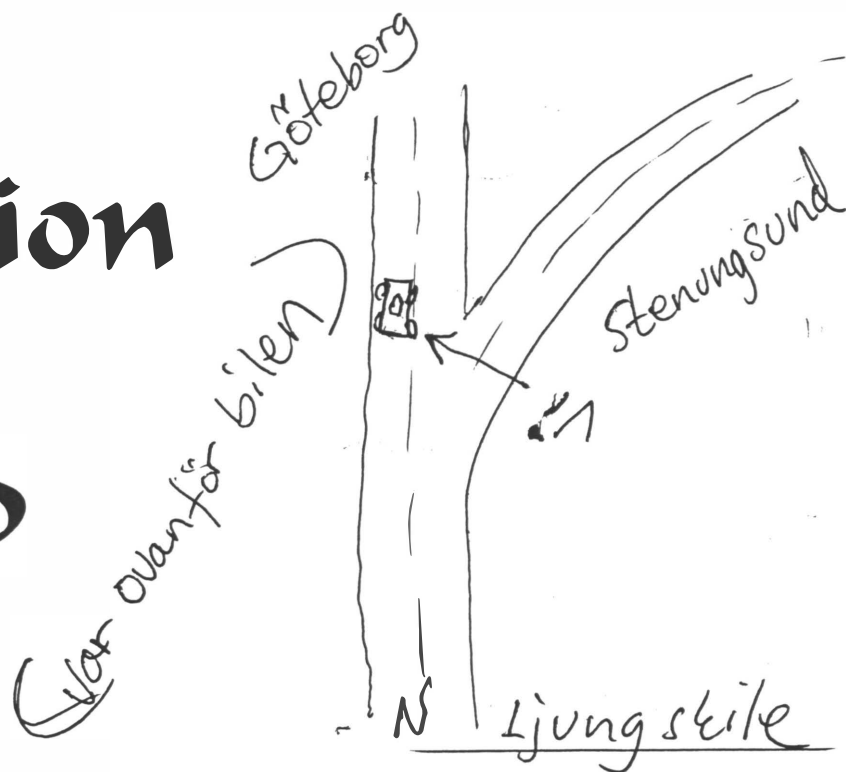
MÖJLIGA BUDSKAP FRÅN ET

Har då föregående radioteleskopisk avlyssning varit utan resultat? Det kan man inte påstå. Mellan åren 1977 och 1990 registrerades 45 "möjliga" signaler från 5 olika konstellationer, men ingen upprepades. Den mest förbryllande mottogs 1977 från stjärnbilden Skytten vilket föranledde tjänstgörande forskaren att nedteckna "wow" i marginalen. I takt med utvecklingen av sofistikerad utrustning har de "möjliga" signalerna blivit allt fler. 1986 registrerade radioteleskopet vid Havard-universitetet 40 intressanta signaler från stjärnbilden Jungfrun. 1990 uppfattade Parkes radioteleskop i Australien en signal som Frank Drake anser vara det mesta sannolika budskapet från ET. De radioteleskop som NASA-SETI-projektet har till sitt förfogande är Arecibo i Puerto Rico, i särklass det största. Goldstone i Californien, Green Bank på amerikanska västkusten samt i Australien Tidbinbilla, Parkes och Mopra. Ytterligare tre är under byggnad, Owens Valley i Californien samt i Spanien och Frankrike. 1995 beräknas NASA-SETI-projektet förfoga över ett världsomspännande nät på inte mindre än dessa nio gigantiska radioteleskop med tillhörande superdatorer i sin jakt på ET-signaler. Den kvinnliga astronomen Jill Tarter är en av de som kanske tar emot den första signalen från ET. Hon försäkrar att när signalen slutgiltigt är bedömd som äkta kommer världen omedelbart att få kunskap om upptäckten. "En signal som bevisar att det finns en utomjordisk intelligens tillhör med rätta hela mänskligheten. Den var sänd till planeten jorden och inte till NASA. Efter att ha undrat i tusentals år borde alla människor få veta att vi inte är ensamma. Ingen inom NASA-SETI-projektet har någonting till övers för de s.k. UFO-fenomen som ständigt drabbar jorden. Om denna uppfattning är knuten till karriären vet vi inte. En sak är dock säker, det är inte fult längre att tro på utomjordisk intelligens. Skulle det visa sig att vi verkligen är ensamma så kommer vi att känna oss ännu mer ensamma men förhoppningsvis lära oss att sköta om moder jord. Framför allt kommer vi att finna jordelivet allt mer värdefullt.

Arecibo, 12 oktober 1992.
Från vänster; Frank Drake, Mike Davis (Arecibo Observatory) och John Rummel (NASA)
Foto: Seth Shostak/SETI Institute

När- observation vid Spekeröd

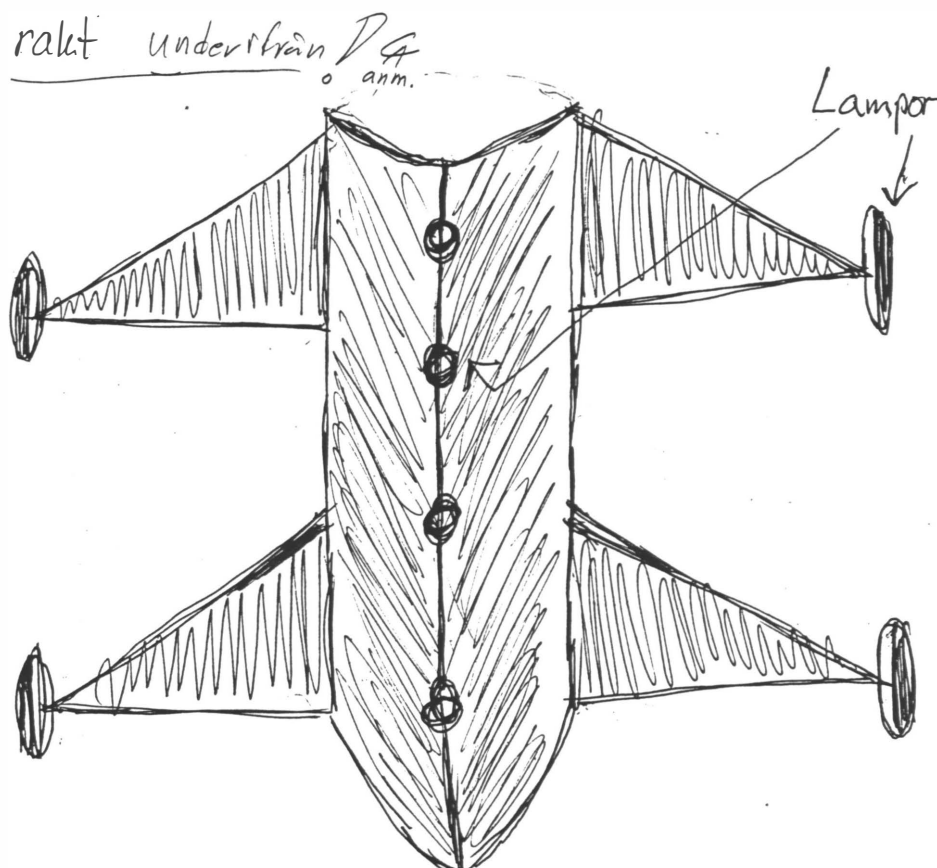

En bil med fyra personer i (två vuxna och två barn), färdades norrut på gamla E6:an alldeles efter Spekeröd. Dom upptäckte det på ett avstånd som dom bedömer till ca: 800 m och det som drog deras uppmärksamhet till sig var att det var ett intensivt vitt sken dom såg en bit ovan horisonten. Alldeles innan en stor backe, och med objektet hela tiden i siktfältet, passerade dom förbi två fordon som stod med varnings-blinkers på vid vägkanten på ömse sidor av vägen. Ett av fordonen var en polisbil. På väg upp mot krönet av backen ser dom att objektet hänger stilla en bit ovanför vägen. Dom saktar ned farten och dom två personer som sitter fram följer nu objektet noga. Väl uppe på krönet saktade dom farten ytterligare till nära stillastående, nu kunde objektet iakttas på mycket nära håll (uppskattningsvis 20 - 30 m). Objektet påminde underifrån om ett "båtskrov" med någonting triangulärt parvis monterat på sidorna. Det fanns lampor på dom utstickande partierna samt på "skrovet". Dom två som satt fram har gemensamt gjort vidstående skiss över föremålet, rakt underifrån, när det var som närmast. Föremålet började röra sakt i motsatt riktning och dom beslutade sig för att vända bilen. Dom gjorde detta men nu hade objektet försvunnit så lång bort att det bara syntes som en ljusprick. Dom vände nu bilen igen för att fortsätta resan. Dom upptäckte då att det stod ännu en bil med varnings-blinkers på andra sidan backen. Under ingen del

av observationen kunde något ljud från objektet uppfattas och då hade framsätesspassageraren ändå ute sitt huvud genom sidorutan när dom var som närmast objektet. Vädret beskrevs som klart och dom kan inte minnas att det blåste speciellt mycket. Vi har talat med dom bägge som satt fram i bilen och dom har för oss lämnat en i stort sett likartad historia. Dom två barnen i baksätet (som vi ej talat med) tyckte inte det var något ovanligt dom såg

utan ansåg att det var ett vanligt flygplan. Dom två i framsätet förklarar det med att dom kanske inte såg så mycket från där dom satt och är i övrigt övertygade om att det dom såg inte var ett vanligt flygplan eller helikopter. Vi har kollat "polisspåret" via Kungälvspolisen, men där fanns inga anteckningar om något på den aktuella sträckan vid den givna tiden.

Handläggare: Claes Axstål

ABC VBC

— TRYCKERIET —

***Vårt samlade typografiska kunnande
garanterar en perfekt slutprodukt.***

Polstjärnegatan 4 - 417 08 GÖTEBORG
Tel. 031-51 90 22 - Fax 031- 51 54 58

***Vi hjälpte redaktionen med
sättning, repro och kopiering.***

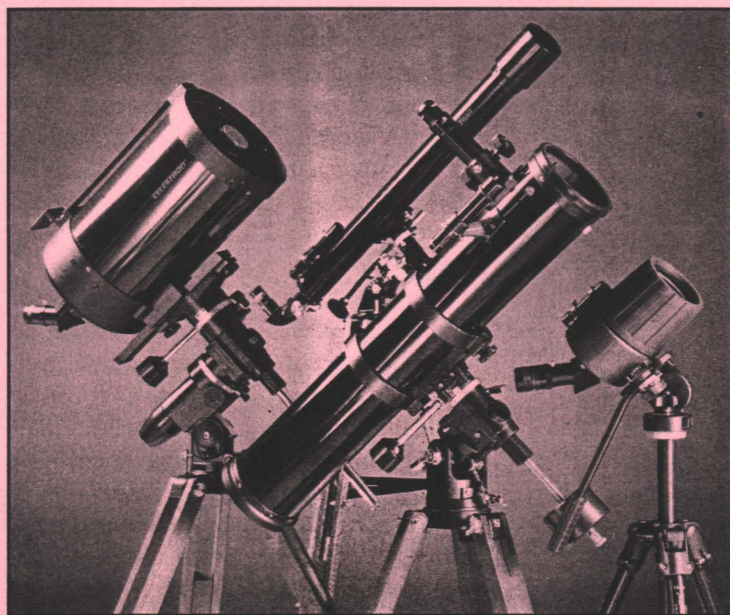
JAN OLSSON REKLAM
SÄTTER & TRYCKER

- Fotosättning
- Lasersättning 1200 dpi
- Färgutskrifter
- Stort bildarkiv
- Overhead/Dia
- Dekaler
- Etiketter
- Annonser

Eketrägatan 12 A (Kyrkbytorget) · Box 21042, 418 03 Göteborg
Tel. 031-23 43 83 · Fax 031-22 62 76

Se upp! Rymden är över oss!

Astronomiska teleskop

GP-C8 är ett ljusstarkt teleskop för alla astronomiska ändamål — månen och t.ex. Jupiters röda fläck eller Saturnus ringar framträder klart; Avlägsna galaxer, stjärnhopar och nebulosor är också fina objekt i GP-C8. Optiken är av typen Schmidt-Cassegrain med 20cm öppning och 2032mm brännvidd. GP-C8 levereras med optisk tub, markstativ, polsökare, 6x30 sökare och 30mm Ultima-okular (68x). Den optiska tuben kan monteras på ett fotostativ och blir med fotoadapter (tillbehör) ett 2032mm teleobjektiv. Pris: 19.900:-

C60E är ett s.k. akromatiskt linsteleskop med 60mm öppning och 800mm brännvidd. Lämpligt för observation av månen, planeterna, dubbelstjärnor och ljusstarka deep sky-objekt. C60E levereras med ekvatoriell montering, 5x20 sökare, 25mm Kellner-okular (32x) och månfilter. Pris: 3.295:-

C4.5 är ett mycket stabilt spegelteleskop för månen, planeterna, dubbelstjärnor och ljusstarka galaxer, nebulosor och stjärnhopar. Levereras med 5x24 sökare, 25mm Ortoskopiskt okular (36x) och kraftigt stativ med ekvatoriellt huvud. Pris: 7.800:-

C90 är en tubkikare med 1000mm brännvidd (f/11), och har många användningsområden. Dels ett astronomiskt instrument, men även en kraftig tubkikare för fågelskådare, spioner och andra nyfikna. C90 spelade även en viktig roll vid den svenska Mt.Everest-expeditionen 1991. Förstoringen är 33x till 210x (tillbehör). Det medföljande okularet ger 33x förstoring. Med din systemkamera blir C90 ett 1000mm teleobjektiv. Närgränsen är 2 meter! Väska ingår, men fotoadapter och fotostativ är tillbehör. Pris: 7.975:-

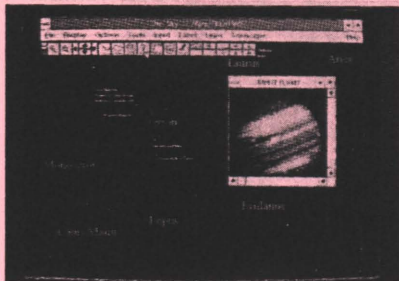
The_Sky för Windows!

The_Sky för Windows är ett s.k. planetarie-program där du med datorns hjälp lär dig att hitta på stjärnhimlen och simulera astronomiska händelser. Du kan t.ex. studera:

- Månens faser
- Planeternas rörelser runt solen
- Jupiters månar och deras banor
- Komet- och asteroidbanor
- Sol- och månformörkelser
- Färgfotografier av utvalda objekt

Du kan till och med röra dig i tid och rum, och t.ex. undersöka hur stjärnhimlen såg ut från Babylon då Jesus föddes, hur solförmörkelsen 1954 såg ut från din hemort, eller hur du hittar Andromedagalaxen i morgon kväll.

Peka och klicka med musen, och du får information kring de 10.000-tals stjärnor, galaxer, nebulosor och stjärnhopar som finns inlagda i The_Sky för Windows. Du kan t.o.m. skriva ut detaljerade stjärnkartor med din matris- eller laserskrivare!

The_Sky för Windows är ett unikt datorprogram, om är lika roligt som lärorikt. Det finns i tre nivåer med olika många himmelsobjekt: Nivå 1 (10.000 objekt - 3.2 Mb), Nivå 2 (55.000 objekt - 5.5 Mb) och Nivå 3 (272.300 objekt - 12.5 Mb). The_Sky kan köras på alla IBM PC-kompatibla datorer med Windows 3.x. (3.5-tum disketter.)

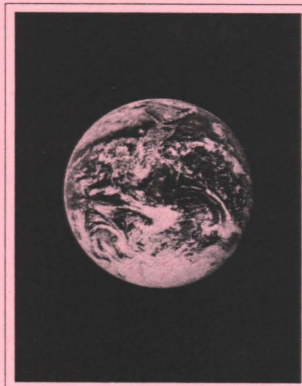
Priser: Nivå 1: 995:-, Nivå 2: 1350:-, Nivå 3: 1850:-

Posters med rymdmotiv!

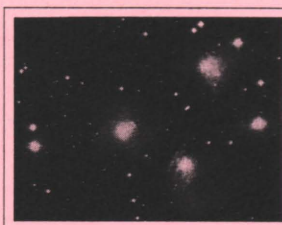
Rymden är mäktig. Och vacker. Vi har valt ut fyra rymdposters som pryder varje vägg. Storlek: 57x74 cm. Pris: kr 85:-. Alla fyra: 310:-!

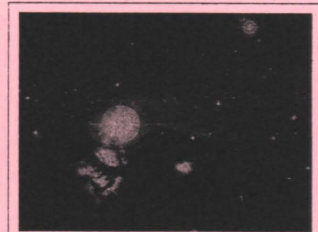
Andromedagalaxen.
Vår granngalax.
Avstånd: 2.200.000 ljusår.

Jorden. Ett unikt fotografi taget av astronauterna på Apollo 17.

Plejaderna. Sjustjärnorna.
Nebulosa där det föds nya stjärnor.

Hästbuvudnebulosan. Naturens nyck.
Nebulosa i stjärnbilden Orion.

Bra att veta...

Amerikanska Celestron är världens största tillverkare av teleskop för amatör-astronomer och för användning vid skolor och universitet, samt observatorier i många länder.

Astromedia AB är specialiserade på teleskop och undervisningsmaterial inom astronomi och rymdfart och generalagent för Celestron i Sverige och för The_Sky för Windows i Skandinavien.

Alla priser i annonsen är inkl. moms (25%). Postens avgifter för frakt och postförskottsavgift tillkommer. 10 dagars full returrätt. (Returrätt gäller ej bruten förpackning till datorprogram.)

☐ Jag beställer följande osters: _____

☐ Jag beställer följande teleskop: _____

☐ Jag beställer följande version av The_Sky: _____

☐ Skicka er 24-sidiga katalog med teleskop, fågel- och naturkikare, böcker och stjärnatlas, posters, diabilder, videofilmer och datorprogram. Bifoga 10:- i frimärken eller sedel/mynt.

☐ Skicka information om datorprogram för Amiga och Macintosh

Namn: _____

Ev. Skola/företag: _____

Adress: _____

Postnr: _____ Postadress: _____

Astromedia ab
TELESKOP • PRISMAKIKARE • BÖCKER • VIDEOFILMER • DATORPROGRAM
Box 7170 • 402 33 Göteborg • Fax: 031-694508

NK 1-94